

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 31837

гр. София, 11.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
закрито заседание на 11.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разгледа дело номер **4076** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. § 40 от ПЗР към Закона
за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по молба вх. № 23000/30.06.2026 г. от процесуалният представител на
жалбоподателката, с което се иска на основание чл. 37, ал. 2 от ЗПП ,постановеното по делото
решение да бъде изменено в частта за разноските, като същите да не се присъждат в полза на ТП
на НОИ С. – град или да бъдат намалени на 1 цент.

Молбата е подадена в срока по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК, от страна в съдебното производство,
поради което е допустима за разглеждане.

Разгледано по същество, искането изменение на решението в частта за разноските е
неоснователно.

Производството по делото е образувано по оспорване на В. А. И. чрез адв. К. И. срещу Решение
№ 2253-21-61 / 04.03.2025г на Директора на ТП на НОИ С.-град, в частта, с която е оставена без
уважение жалба с вх. № 1012-21-148 /06.02.2025 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] /96/10.12.2024г
на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, в частта на зачетения трудов стаж.

С Решение № 22960/08.06.2026 г. постановено по адм. д. № 4076/2025 г. съдът е:

1. отхвърлил оспорването срещу Решение № 2253-21-61/04.03.2025г на Директора на ТП на НОИ
С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. № 1012-21-
148/06.02.2025 г. срещу Разпореждане № [ЕГН] /96/10.12.2024г на длъжностно лице по пенсионно
осигуряване, с което е потвърдено същото , в частта на зачетения трудов стаж към датата на
отпускане на пенсия за ИОЗ;

2. оставил е без разглеждане като недопустима жалбата на В. А. И. против Решение № 2253-21-
61/04.03.2025г на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отменено Разпореждане № [ЕГН]
/96/10.12.2024г на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, в частта на зачетения
осигурителен доход и определения индивидуален коефициент и е върната пенсионната преписка
на длъжностно лице по чл. 98 от КСО за ново произнасяне съобразно дадените в решението
указания и е прекратено производството в тази част на основание чл.159 т.4 от АПК;

3. осъдил е В. А. И. да заплати на ТП на НОИ С. – град сума в размер на 102.26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

С ПМС № 4 от 06.01.2006 г. е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 24 по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв.

С обжалваното решение съдът е възложил в тежест на жалбоподателката разноските за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер е минималния съобразно цитираната по – горе разпоредба от Наредбата, а именно евровата равностойност на 200 лв. – 102.26 евро. Не е налице основание за определяне на размер на юрисконсултското възнаграждение под минималния. В случая съдът е сезиран с искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно направено, поради което и с оглед изхода на делото, същото е уважено и са присъдени разноски в минимален размер.

Разпоредбата, на която се позовава искателят, а именно – чл. 37, ал. 2 ЗПП, според която за недобросъвестно или некомпетентно извършена правна помощ и при непредставяне на отчет в срока по чл. 38, ал. 4, независимо от други санкции, адвокатът не получава възнаграждение по конкретния случай, е неприложима в настоящия случай, тъй като на жалбоподателката не е оказвана правна помощ от юрисконсултите на ТП на НОИ С. – град.

С оглед горното, искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молба с вх. № 23000/30.06.2026 г. от процесуалният представител на жалбоподателката, с която се иска на основание чл. 37, ал. 2 от ЗПП постановеното по делото решение да бъде изменено в частта за разноските.

Определението може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението.

СЪДИЯ: